

Gouden jubileum van koster Harrie Mollen in Hoogeloon

Op 17 november a.s. viert de heer Harrie Mollen een zeldzaam jubileum. Hij is dan een halve eeuw koster van de St. Pancratiuskerk te Hoogeloon. Er is inmiddels een comité opgericht ter voorbereiding van dit gouden feest, want Harrie heeft het ten volle verdiend.

Na de dood van pastoor Valens in 1934 hield koster Cornelis Pluymers er mee op en zo werd Harrie op aandrang van de toenmalige bovenmeester zijn opvolger. Pastoor van Iersel had zoveel vertrouwen in hem, dat hij de jeugdige leeftijd blijkbaar geen bezwaar vond.

Harrie heeft het kosterschap tot op den dag van heden zeer serieus opgenomen. Dit blijkt nog steeds uit de wijze waarop hij versieringen en bloemen in het priesterkoor weet te schikken en de stiptheid die hij bij zijn werk aan de dag legt.

Aan deze stiptheid doet niets af, dat toch één keer het lof niet kon doorgaan. Harrie moest naar de Weebosch gaan voetballen en had de kerksleutel in zijn jaszak laten zitten. Ongelukkigerwijze lag die van pastoor Clercx in de kerk, zodat de godvruchtige kerkgangers niet naar binnen konden.

De uren, die hij gedurende zijn kosterschap in de Loonse kerk heeft doorgebracht, lopen in de tienduizenden. De huidige pastoor Scheepers is reeds de zesde pastoor die hij in de kerk heeft geassisteerd. Het is dan ook geen wonder, dat tien jaar geleden bij gelegenheid van zijn 40-jarig jubileum hem de pauselijke onderscheiding 'Pro Ecclesia et Pontifice' werd uitgereikt.

Toch heeft Harrie wel eens serieuze plannen gehad om er mee op te houden, maar uiteindelijk was het zo'n stuk van zijn leven geworden, dat het er niet van kwam. Bovendien kon de kerk hem niet missen en er waren waarschijnlijk weinig liefhebbers om zijn taak over te nemen. Als we de levensgeschiedenis van Harrie nagaan blijkt dat het kosterschap maar een deel van zijn vrije tijd in beslag neemt. Hij is nl. ook 50 jaar koorzanger en vormt met Sjeff Seuntiëns het senioren-duo van het parochieel zangkoor.

De combinatie koster en koorzanger levert geen al te grote moeilijkheden op. Harrie is in staat twee heren te dienen en als je in Hoogeloon de naam Mollen draagt zit er muziek in je bloed. Deze familie is met de aangetrouwden in staat om een volwaardig koor te vormen.



Het is dan ook geen wonder dat Harrie reeds op 14-jarige leeftijd lid werd van fanfare 'Wilhelmina'. Hij speelde achtereenvolgens alt, bugel, trompet en tenslotte trombone. Later werd hij ook gekozen als bestuurslid namens de werkende leden. Onlangs werd hem op de feestavond van de fanfare door voorzitter Fon van Heyst namens de Katholieke Federatie van Harmoniegezelschappen het gouden insigne met smaragd opgespeld vanwege zijn 50-jarig lidmaatschap en zijn grote verdiensten voor het muziekkorps.

Verder bleek ons, dat Harrie ook nog 20 jaar lid is geweest van de voetbalvereniging. Hij speelde in de achterhoede van het eerste elftal en het was hem gelijk of hij de linker- of rechterplaats moest innemen. Opmerkelijk is, dat in de vijftiger jaren er in het eerste elftal zes Mollen zaten.

Ook is hij lid van de toneelvereniging geweest. Dat was in de tijd, dat Hoogeloon bekend werd door de openluchtspelen in de jaren vóór en vlak na de oorlog. Maar aan deze toneelcarrière kwam een abrupt einde. Dat was tijdens de uitvoering van 'De Hemelse Visser', geschreven door de oud-dorpsgenoot en pastoor Harrie Beex. Aangezien Harrie pas in het laatste bedrijf hoefde op te treden had hij zich behaaglijk neergevlid op één der lege stoelen voor het podium om rustig te kunnen genieten van het spel zijner mede-artisten. Toen echter één der bestuursleden merkte,

dat hij op een betaalde plaats zat, moest hij meteen entreegeld betalen. Dat was Harrie toch even te gortig. Na afloop van de uitvoering werd het een roemloos einde van een veelbelovend talent. Tenslotte is Harrie ook nog 30 jaar bij de biljartclub en menige tegenspeler moet op het groene laken zijn meerdere erkennen.

Bij dit alles kun je je met recht afvragen waar hij de tijd vandaan haalde, vooral als je bedenkt dat hij ook nog vader is van vijf dochters en twee zonen.

Toen hij op 17 maart van dit jaar zijn 64e verjaardag vierde, spelde burgemeester Wouters hem de versierselen op die horen bij de zilveren eremedaille in de orde van Oranje-Nassau. Iedereen in Hoogeloon zal beamen, dat hij dit ten volle verdiend heeft.

Een ding is zeker, dat hij zich als vutter niet zal vervelen en van Dina, zijn vrouw, mag hij zijn hobby's ongehinderd voortzetten. Wij wensen hen beiden veel geluk, een goede gezondheid en een fijn feest toe.

Het programma op zaterdag 17 november a.s. ziet er als volgt uit:

15.00 uur: Plechtige Eucharistieviering m.m.v. het parochieel zangkoor en fanfare Wilhelmina. Hierna aansluitend is er een receptie tot 17.30 uur in d'n Anloop tegenover de kerk.

20.00 uur: Feestavond met huldiging in zaal 'Den Bakker', Hoofdstraat 10.